

FISKERIDIREKTORATETS SMÅSKRIFTER 1970 NR. 1

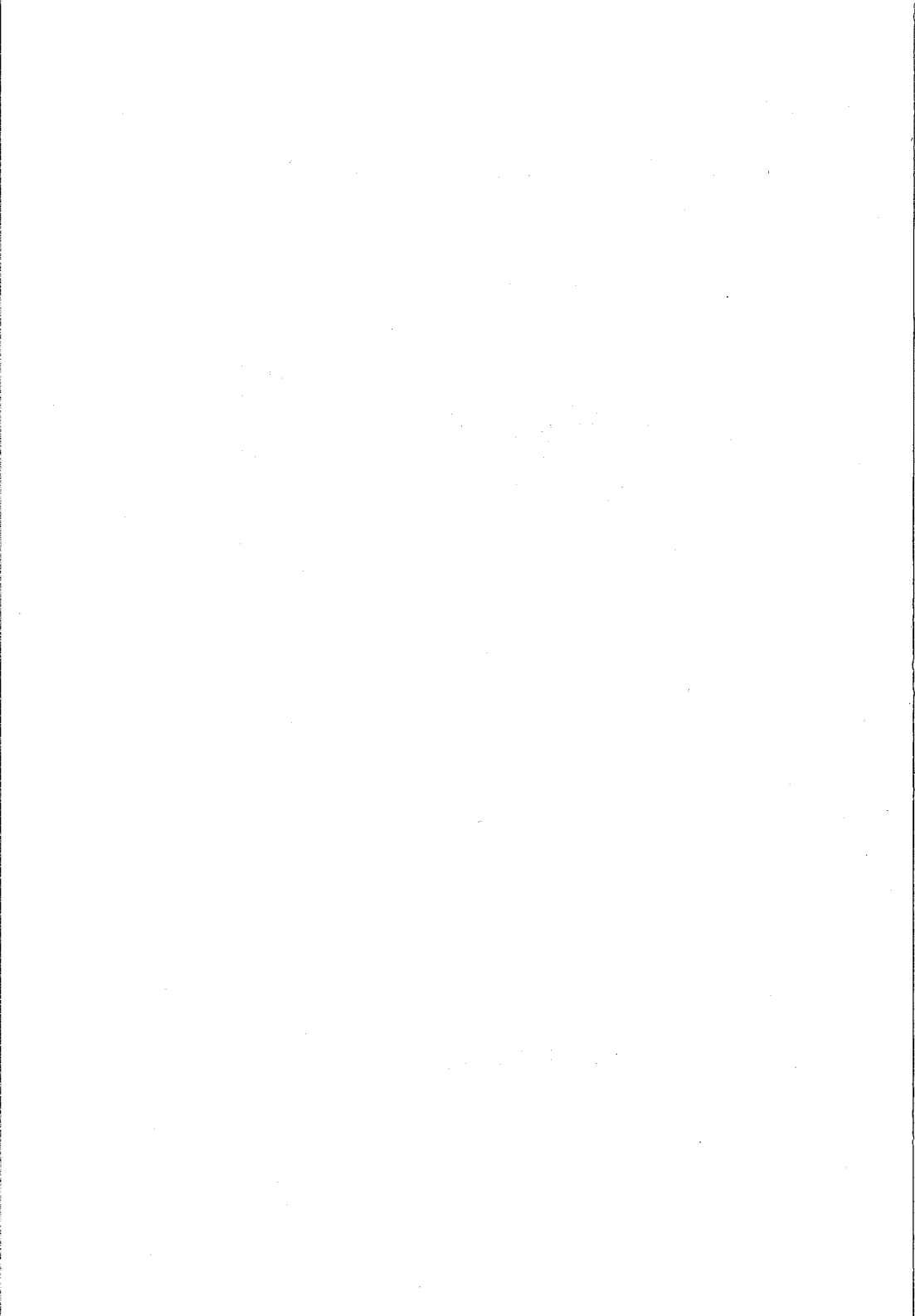

FISKERILOVGIVNING

SÆRTRYKK FRA FISKETS GANG

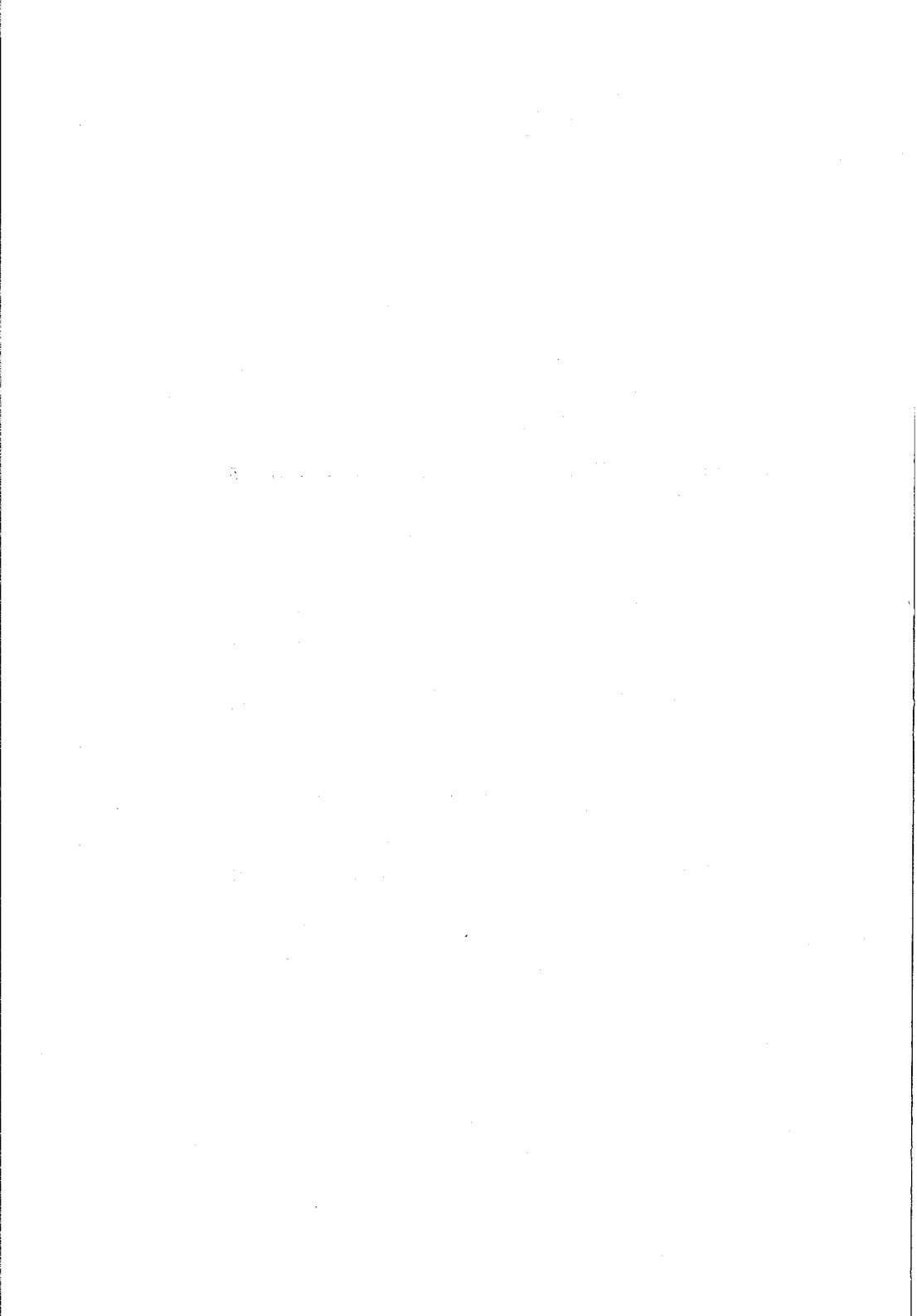
OKTOBER—DESEMBER 1969

FISKERIDIREKTØREN
BERGEN 1970

INNHold

	Side
I. FISKE OG FANGST	
<i>BESTEMMELSER OM UTØVELSE AV FISKE OG FANGST</i>	
Øking av minstemål for makrell.	5
Forskrifter om tilleggssignaler for fiskefartøyer fastsatt av Sjøfartsdirektoratet den 26. september 1969 i henhold til § 323 i Lov av 20. juli 1893 med senere endringer, jfr. regel 13 i Regler til forebygging av sammenstøt på sjøen av 3. november 1965 med senere endringer og Kronprinsregentens resolusjon av 5. mai 1967.	7
Fullmakt for Norges Råfisklag til å iverksette fangstforbud og innskrenkninger i fisket på fjerne farvann og i fisket som drives med trål.	10
Forbud mot bruk av snurrevad i Brennvik i Steigen kommune, Nordland fylke	10
II. FISKENS BEHANDLING OG TILVIRKNING	
Bestemmelser om bruk av kjemiske konserveringsmidler for fisk (herunder sild) som skal tilvirkes til mel og olje m. v.	11

I. FISKE OG FANGST
BESTEMMELSER OM UTØVELSEN AV FISKE
OG FANGST

Øking av minstemålet for makrell.

Ved Fiskeridepartementets bestemmelse av 4. oktober 1969 er minstemålet for makrell øket fra 20 cm til 30 cm. Samtidig er det bestemt at fangster av makrell som skal nyttes til annet enn mensekeføde og agn kan inneholde inntil 25 % fisk under fastsatt minstemål.

Fiskeridepartementet har opplyst at den nye minstemålsbestemmelse for makrell er ment som en prøveordning. Departementet vil dersom det viser seg vanskelig å praktisere et minstemål på 30 cm, overveie å utferdige forbud mot fangst av makrell til oppmaling i tiden fra og med januar til og med april måned.

Bestemmelsen har følgende ordlyd:
I medhold av § 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kongelig resolusjon av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet bestemt:

I

I Kronprinsregentens resolusjon av 22. desember 1955 om bestemmelser om saltvannsfiskeriene skal § 5 lyde:

Det er forbudt å fange sei under 35 cm og makrell

under 30 cm som skal nyttes til annet enn menneskeføde eller agn.

Sei over 35 cm er det forbudt å oppmale eller fange for oppmaling til fiskemel.

Fiskens lengde måles fra snutespissen til enden av halens (sporens) ytterste stråler.

Fangster av makrell som skal nyttes til annet enn menneskeføde og agn kan inneholde inntil 25 % undermåls fisk. Fiskeridirektøren fastsetter regler for kontroll av slike fangster.

Fiskeridirektøren kan dispensere fra første ledd i ekstraordinære tilfelle og fra bestemmelsen i annet ledd når vedkommende salgslag tilrår dispensasjon.

II

Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Fiskeridirektøren har den 17. oktober 1969 fastsatt følgende forskrifter for kontroll av lovligheten av makrellfangster som skal anvendes til andre formål enn menneskeføde og agn (25 %-rgelen):

- a) Kontrollen foretas om bord i fartøyet under losningen av fangsten. Av fangsten tas 3 prøver på minst 50 liter hver. Prøvene tas fra henholdsvis toppen, midten og bunnen av lasten. Er fangsten allerede losset, tas på forsvarlig måte en samfengt prøve av samme størrelsesorden.
- b) Hver fisk i prøven lengdemåles fra snutespissen til enden av halens (sporens) ytterste stråler.
- c) Den samlede mengde undermåls makrell veies og prosenten av denne del av prøven i forhold til prøvens samlede vekt utregnes.

Nærmere retningslinjer for utførelse av kontrollen er inntatt i de gjeldende forskrifter, fastsatt av Fiskeridirektøren den 30. desember 1964 vedrørende

kontroll med overholdelsen av maskeviddebestemmelse og bestemmelsene om minstemål for fisk.

Forskrifter om tilleggssignaler for fiskefartøyer fastsatt av Sjøfartsdirektoratet den 26. september 1969 i henhold til § 323 i Lov om sjøfarten av 20. juli 1893 med senere endringer, jfr. regel 13 i Regler til forebygging av sammenstøt på sjøen av 3. november 1965 med senere endringer og Kronprinsregentens resolusjon av 5. mai 1967.

§ 1.

Definisjoner.

1. I disse forskrifter betyr:
 - 1.1. Fiskefartøy: Fartøy som anvendes til fiske.
 - 1.2. Sjøveisreglene: Regler til forebygging av sammenstøt på sjøen av 3. mars 1965 med senere endringer.
2. For øvrig gjelder de definisjoner som er inntatt i sjøveisreglene.

§ 2.

Anvendelse.

Disse forskrifter gjelder for fiskefartøyer som driver fiske med trål, drivgarn og snurpenot i nærheten av hverandre slik det fremgår av de enkelte paragrafer.

§ 3.

Alminnelige bestemmelser.

1. Signaler etter disse forskrifter skal vises i tillegg til de foreskrevne signaler i sjøveisreglene.
2. Lanterner etter disse forskrifter skal vise lys i all slags vær fra solnedgang til soloppgang. I dette tidsrom skal ingen andre lys vises, med unntak av de som er foreskrevet i sjøveisreglene, og slike

lys som ikke kan forveksles med de foreskrevne lanterner, som ikke nedsetter deres synlighet, svekker deres særpreg, eller hindrer at det holdes effektiv utkik.

3. Lanternene kan også vise lys fra soloppgang til solnedgang under nedsatt sikt og under alle andre omstendigheter når det anses nødvendig.

§ 4.

Plassering av lanterner.

Lanterner som skal vises i henhold til disse forskrifter, skal plasseres hvor de best kan ses. De skal minst ha en innbyrdes avstand av 0,92 m (3 fot), men skal være plassert lavere enn de lanterner som er foreskrevet i regel 9, punktene c), i) og d) i sjøveisreglene. Lanternene skal være synlige på minst 1 nautisk mils avstand så vidt mulige hele horisonten rundt, og deres synlighet skal være mindre enn synligheten til de lanterner som vises i samsvar med regel 9, punkt b), sjøveisreglene.

§ 5.

Signaler for tråling og drivgarnsfiske.

1. Fiskefartøyer skal når de fisker med trål, enten de bruker bunntål eller flytetral, vise:
 - 1.1. når trålen skytes:
to lanterner med hvitt lys, den ene loddrett over den annen ,
 - 1.2. når trålen hales:
en lanterne med hvitt lys over en lanterne med rødt lys, den ene loddrett over den annen,
 - 1.3. når trålen har satt seg fast i en hindring:
to lanterner med rødt lys, den ene loddrett over den annen.
2. Fiskefartøyer som fisker med drivgarn, kan vise de lanterner som er foreskrevet i punkt 1 ovenfor.

3. Begge fiskefartøyer som driver partråling, skal vise:
 - 3.1. om dagen: Det internasjonale signalflegg «T» (Hold klar av meg. Jeg driver partråling) heist på formasten,
 - 3.2. om natten: en lyskaster som lyser forover og i retning av det annet av de to fiskefartøyer,
 - 3.3. når trålen skytes eller hales eller har satt seg fast i en hindring: lanterner som foreskrevet i punkt 1 ovenfor.

§ 6.

Lyssignaler for snurpenotfiske.

Fiskefartøyer som fisker med snurpenot, skal vise to lanterner med gult lys, den ene loddrett over den annen. Disse lanterner skal blinke vekselvis omtrent én gang i sekundet på en slik måte at når den nederste er slukket, skal den øverste være tent og omvendt. Disse lanterner skal bare vises når fiskefartøyets frie bevegelse er hindret av dets fiskeredskap og som advarsel til andre fartøyer om å holde klar av det.

§ 7.

Lydsignaler.

Fiskefartøyer skal ikke bruke andre lydsignaler enn foreskrevet i sjøveisreglene og Den internasjonale signalbok.

§ 8.

Dispensasjoner.

Sjøfartsdirektoratet kan under særlige forhold tillate avvikelser fra bestemmelsene i disse forskrifter når dette finnes forsvarlig for sikkerheten og ikke er i strid med internasjonale konvensjoner som Norge er medlem av.

§ 9.

Straffebestemmelser.

Overtredelser av disse forskrifter straffes med bøter i henhold til den alminnelige borgerlige straffe-

lov av 22. mai 1902 § 339, nr. 2, hvis ikke strengere straff kommer til anvendelse i henhold til annen lovbestemmelse.

§ 10.

Ikrafttredelse m. v.

1. Disse forskrifter trer i kraft den 1. januar 1970.
2. Fra samme tid oppheves bestemmelser om lanterneføring under fiske med ringnot og kraftblokk av 23. november 1965.

Fullmakt for Norges Råfisklag til å iverksette fangstforbud og innskrenkninger i fisket på fjerne farvann og i fisket som drives med trål.

Ved kgl. resolusjon av 28. november 1969 er det i medhold av § 5 i lov av 14. desember 1951 om omsetning av råfisk bestemt:

I

Norges Råfisklag kan fastsette fangstforbud og innskrenkninger i fisket på fjerne farvann og i fisket som drives med trål når fisken forutsettes levert i Norges Råfisklags distrikt. Denne bestemmelse gjelder for de fiskeslag som omfattes av Norges Råfisklags enerett til førstehåndsomsetning.

II

Denne resolusjon trer i kraft 1. januar 1970 og gjelder inntil videre. Fra samme tid oppheves kgl. resolusjon av 24. juni 1966 med fullmakt for Norges Råfisklag til å regulere trålfiske etter sei.

Forbud mot bruk av snurrevad i Brennvik i Steigen kommune, Nordland fylke.

I medhold av § 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og Kgl. res. av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 8. desember 1969 bestemt:

I

Det er forbudt å bruke snurrevad i Brennvik i Steigen kommune, Nordland fylke, innenfor en grenselinje fra Bjørnerøy i nord til Oternesset i sør i tiden mellom kl. 17.00 og kl. 08.00.

II

Denne bestemmelse trer i kraft straks og gjelder til 31. desember 1972.

II. FISKENS BEHANDLING OG TILVIRKNING

Bestemmelser om bruk av kjemiske konserveringsmidler for fisk (herunder sild) som skal tilvirkes til mel og olje m. v.

I medhold av kongelig resolusjon av 8. april 1960 om kvalitetskontroll av fisk- og fiskeprodukter o. a. har Fiskeridepartementet den 14. november 1969 fastsatt følgende bestemmelser om bruk av kjemiske konserveringsmidler for fisk (herunder sild) som skal tilvirkes til mel og olje m. v.:

§ 1.

Disse bestemmelser gjelder for fisk (herunder sild) som skal produseres til mel og olje og for mel produsert av slik fisk.

§ 2.

Behandling og konservering av råstoffet må skje på fagmessig forsvarlig måte som sikrer råstoff av velegnet kvalitet.

§ 3.

Det er forbudt å oppbevare eller nytte andre kjemiske konserveringsmidler enn de som til enhver tid er fastsatt av Fiskeridirektøren. Fiskeridirektøren fastsetter nærmere regler for bruken av godkjente konserveringsmidler.

§ 4.

Konserveringsmidler kan bare utleveres til fartøyer som har forskriftsmessig utstyr for behandling og konservering av råstoff, godkjent av Fiskeridirektøren (jfr. § 5).

§ 5.

Utlevering av konserveringsmidler kan bare skje fra fabrikker og/eller sentrale anlegg som er godkjent av Sildemelkontrollen.

§ 6.

Godkjente konserveringsmidler kan bare oppbevares eller nyttes om bord på fiske- og føringsfartøyer som fyller følgende krav til avsilings- og doseringsutstyr:

- A. Ethvert fartøy som kommer inn under disse forskrifter skal være utstyrt med avsilingsanordning på dekk. Avsilingsanordningen skal under alle forhold effektivt drenere sjøvann fra råstoffet før eventuelt konserveringsmiddel tilsettes. Fiskeridirektøren kan fastsette nærmere krav til avsilingsanordning. Avsilingsanordningen skal godkjennes av Fiskeridirektøren i hvert enkelt tilfelle.
- B. Fartøyet må ha tilfredsstillende dreneringssystem i rommene (jfr. Sjøfartsdirektoratets bestemmelser).
- C. Fartøyet må være utstyrt med tank av passende størrelse for oppbevaring av konserveringsvæske. Oppbevaring av konserveringsvæske i løse fat e. l. er ikke tillatt.
- D. Tanken skal gjennom elektrisk eller mekanisk drevet pumpe eller trykkluftanlegg (jfr. Sjøfartsdirektoratets bestemmelser) ha fast tilslutning til et doseringsapparat. Mellom pumpen eller trykkluftanlegget skal være montert en væskemåler med telleverk.

E. Doseringsapparatet skal være slik konstruert at det tillater jevn tilsetning av en foreskrevet dose konserveringsvæske i takt med at råstoffet tømmes fra mottakskassen i rommet. Doseringsapparatets prinsipielle løsning og virkemåte skal godkjennes av Fiskeridirektøren på grunnlag av følgende generelle krav:

- 1) De enkelte deler av utstyret må være laget av materialer med tilfredsstillende korrosjonsfasthet overfor de konserveringsvæsker som er aktuelle.
- 2) Mellom væsketank og doseringsutstyr skal det være montert et eller flere filter som konserveringsvæsken passerer gjennom.
- 3) Anlegget må være utstyrt med væskemåler som er lett avlesbar, og som med tilstrekkelig nøyaktighet angir totalt forbrukt væske. Væskemåleren må ikke kunne nullstilles.
- 4) Organet for regulering av væskemengden må være slik gradert at innstillingen kan foretas umiddelbart uten bruk av omregningsfaktorer eller tabeller.
- 5) Apparatet skal kunne dosere med en nøyaktighet på pluss—minus 10 % av den mengde det er innstilt på.
- 6) Doseringen må automatisk kobles ut hvis apparatet ikke er betjent eller der ikke går sild i rommet.

§ 7.

Konserveringen må foretas av folk med nødvendig erfaring og kyndighet på området.

§ 8.

Om bord i fiske- og føringsfartøyer skal føres en konserveringsjournal (kontrollbok) autorisert av Fiskeridirektøren til dette formål. For føring av konserveringsjournal gjelder følgende regler:

- A. Utfylles ved utlevering av konserveringsvæske av den som er ansvarlig for utleveringen:
- 1) Konserveringsjournalens nummer.
 - 2) Fartøyets navn og reg.nr.
 - 3) Utleveringssted.
 - 4) Utlevert kvantum og type konserveringsvæske.
 - 5) Væskekquantum etter utlevering v/ tankpeiling.
 - 6) Fiskesort/fangstområde i henhold til opplysning fra fisker.
 - 7) Gjeldende maks.dose (l/hl) for vedkommende fiskeri/fangstområde.
- B. Utfylles av skipper på feltet:
- 1) Fiskefelt.
 - 2) Hvert kast — dato og anslått kvantum.
 - 3) Tilsatt mengde (liter) væske pr. kast.
 - 4) Væskemålerstand etter håving/pumping.
- C. Utfylles av kontrollør ved levering av lasten:
- 1) Lossedato.
 - 2) Mottaker (fabrikk).
 - 3) Væskemålerstand etter lossing.
 - 4) Væskemålerstand før siste fangsttur.
 - 5) Anvendt mengde (liter) konserveringsvæske på lasten.
 - 6) Losset kvantum (hl) råstoff i henhold til slutt-seddel.
 - 7) Anvendt dose (gj.snitt for hele lasten).

§ 9.

Fabrikker som skal motta kjemisk konservert råstoff eller selv foreta slik konservering, må ha nødvendig utstyr og fagkyndig arbeidskraft til konservering og analytisk kontroll av råstoff og av mel som er produsert av konservert råstoff. Sildemelkontrollen fastsetter nærmere krav til utstyr, analytisk kontroll og journalføring m. v. på fabrikkene.

§ 10.

Sildemelkontrollen bestemmer etter godkjenning av Fiskeridirektøren sammensetningen, mengden og bruken av det konserveringsmiddel som kan nyttes på fabrikkene under de forskjellige fiskerier og i perioder av året.

§ 11.

Mel produsert av kjemisk konservert råstoff, er gjenstand for analytisk kontroll før omsetning finner sted og skal fylle de spesialkrav som med Fiskeridirektørens godkjenning er fastsatt av Sildemelkontrollen. Disse spesialkrav skal for så vidt angår levering til innlandet også være i overensstemmelse med Kraftfórlovens bestemmelser.

§ 12.

Fiskeridirektøren kan i særlige tilfeller dispensere fra disse bestemmelser.

§ 13.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Fra samme tid oppheves Fiskeridepartementets bestemmelser av 6. september 1966 om bruk av kjemiske konserveringsmidler for fisk (herunder sild) som skal tilvirkes til mel og olje m. v.

A.s John Griegs Boktrykkeri, Bergen